ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἱασδήποτε τιμῆς.

Ν. Ι. Τ ρ ί χ α ν.—Τὸ ποίημά σας, φίλε κύριε... δὲν εἶνε κἂν ποίημα. Διαβάστε ποίησιν νὰ πάρετε σχετικῶς μιὰ ἰδέα. Νὰ κατατοπισθῆτε. Γιατί, δυστυχῶς, τὰ ποιήματα δὲν γράφονται ὅπως αἱ ἐπιστολαί· ἄψε—σβῦσε, χωρὶς ταλέντο, χωρὶς μόρφωσιν. Ἰδοὺ π. χ. τὸ ποίημά σας:

ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΗ ΜΙΚΡΟΥΛΑ

Καρδιό μου ἄχαρι καὶ πληγωμένη
π' ἀγιάτρευτη μέσα σου μένη πληγὴ
ποίημα φτιάσε τὸν πόνο σου κλάψε
μὰ κάθησε ἄγριπνη ὡς τὴν αὐγή.

Σκότος πιὰ ἄπλετο σὲ τριγυρίζει
Θλίψη αἰώνια καὶ στενα μοὶ
κεῖνα τὰ μάτια ποὺ σὺ λ τρεύεις
δὲν σὲ κυττάζουν πιὰ μὲ στοργή.

Ζέστη ἀφόρητη φωτιὰ καὶ λούρα
ἰδρὼς σὲ λούει ὡς τὴν αὐγὴ
μείνα τὰ χείλη ποὺ σὺ λατρεύεις
δὲν σὲ δροσίζουν οὔτε στιγμή.

Σὲ κάθεμου βῆμα πάντα μιὰ σκέψη
ἔρχεται μπρόσμου μὲ σταματᾶ
ν' ἀκούση τὸν κτύπο π' ἔχει ἡ καρδιά μου
ὅπου γιὰ σένα γοργὰ κτυπᾶ.

Φεύγει μακρυὰ παντοῦ γυρίζει
πελάγη, δάση, αἰθέρας, βουνὰ
νὰ βρῆ τοπεῖο νὰ ἡσυχάση
παντοῦ δὲν βρίσκει!.... σὲ σένα γυρνᾶ.

Ἐσένα μόνον πανε' ἀντικρίζει
κάλη πιὰ ἄφθαστα καὶ ὁμορφιᾶ
ποὺ σὲ λατρεύει σὲ ἱκετεύει
ὡς ὁλοζόντανη ἀγνὴ θεά.

Ἀ κ ρ ί τ α ν. Πορρόϊα.—Τὸ ποίημά σας ἐντελῶς ἀνεπιτυχές. Τὸ δημοσιεύουμε ὡστόσο χάριν τῆς... Παγκοσμίου εἰρήνης. Ἰδοὺ:

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ

Ὁ Μουσολῖνι σκέπτεται
τὸν πόλεμο ν' ἀρχίση
μ' αὐτὸ ὅμως δὲν ἔπεται
ὅτι καὶ θὰ νικήση
Γιατὶ ὁ κόσμος ὅλος
πόλεμο δὲν ζητεῖ
θέλει εἰρήνη ὅμως
μακρά, παντοτεινὴ.
Γι' αὐτὸ τὰ κράτη ὅλα
μισοῦν τὴν Ἰτολία
ποὺ θέλει μία χώρα
νὰ κάνη ἀποικία
Κι' ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν
κυρώσεις θὰ ἐπιβάλη
στὸν Μουσολῖνι τὸν τρανόν,
νερό, εἰς τὸ κρασὶ νὰ βάλη.

Π ά ο λ α Σ έ τ σ ι, Κέρκυρα.—Τὸ ποίημά σας μὲ τὸν τίτλο «Ἐπίλογος» καλὸ καὶ θὰ δημοσιευθῆ στὴν οἰκεία στήλη.

Δ. Ζ ω γ ρ ά φ ο ν, Αἰτωλικόν.— Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας:

«Φίλε κ. Διευθυντά,

Ὡς δημοσιογράφος τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου καὶ ἕνεκεν δυσχερειῶν τῆς ἀποστολῆς μου εἰς τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν, δὲν ηὐκαίρησα ὅπως ἀποστείλλω στὸ ἀγαπητὸ «Μπουκέτο» μερικὴν συνεργασίαν μέχρις σήμερον, ἄλλοτε πρὸ καιροῦ εὐκαιροῦσα, διότι εἰς περιόδους σᾶς εἶχον στείλει τοιαύτην. Ἤδη ἀναπαυόμενος ἐν ἀδείᾳ θὰ σᾶς παρακαλέσω πολὺ ὅπως τὰ ἀποστελλόμενα σήμερον δύο ποιήματά μου θέσητε ὑπὸ τὴν κρίσιν σας καὶ δημοσιεύσητε αὐτά. Καὶ πάλιν θὰ μὲ ὑποχρεώσητε ἀγαπητὲ κ. Διευθυντὰ ὅπως καταχωρηθοῦν εἰς τὴν προσεχῆ ἔκδοσι τῆς ἐπιθεωρήσεώς σας».

Δυστυχῶς, φίλε κύριε, τὰ ποιήματά σας δὲν εἶνε ἐπιτυχῆ. Στεῖλτε τίποτε καλύτερον, ἂν ἔχετε, κάτι πιὸ τέλειο, πιὸ ἄρτιον καὶ ἄμεμπτον στιχουργικῶς καὶ ποιητικῶς.

Γ ε ω ρ γ. Σ α ρ ρ ή ν, Ἐνταῦθα.—Οἱ στίχοι σας ἀρκετὰ καλά. Θὰ δημοσιευθῆ εἰς προσεχὲς φύλλον τὸ ποίημά σας «Ὀνειρεμένη».

Εἰ ρ ή ν η ν Σ τ α μ ά τ η, Κατερίνην.—Ἡ ἀπάντησίς σας περὶ τοῦ ἰδανικοῦ συζύγου θὰ δημοσιευθῆ, ἐὰν ἐλήφθη. Περὶ σπὸρ τί θέλετε νὰ γράψουμε; Ζητῆστε κάτι ὡρισμένο. Ἔτσι ἀόριστα τί νὰ γράψη κανείς;

Κ. Κ ο υ λ ο ύ ρ η ν, Ἰωάννινα.—Τὸ διήγημά σας «Τὸ Μεγάλο Ψέμμα» ὄχι δημοσιεύσιμον. Κοινὸν καὶ ὡς γράψιμὸ καὶ ὡς ὑπόθεσις. Ἑτοιμάζετε, ὅπως μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας, καὶ κάποιο μυθιστόρημα. Μὴ βιασθῆτε νὰ τὸ δημοσιεύσετε. Γράφετε νὰ περνᾶ ἡ ὥρα σας. Εἶνε κι' αὐτὸ μιὰ παρηγοριὰ αὐτοῦ ποὺ βρίσκεστε. Μὴ ζητᾶτε ὅμως καὶ νὰ δημοσιευθοῦν ὅσα γράφετε, γιατὶ δὲν εἶνε ἐπιτυχῆ.

Δ ό κ ι μ ο ν Π ο ι η τ ή ν, Κηφισσιά.—Τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε καλό. Καὶ ἰδοὺ ἡ ἀτόδειξις:

Η ΟΠΤΑΣΙΑ

Ἦταν μιὰ νύχ·α τοῦ χειμώνα
ποὺ ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν βαρειὰ
καὶ τ' ἀγέρι φυσοῦσε μὲ πόνο
μέσα στοῦ δάσους τὴ σιγαλιά.
Ἡ γῆ στ' ἄσπρα ἦταν ντυμένη
ἀπ' τὰ λουλούδια τοῦ Βορρᾶ
κι' ὅλη ἡ πλάση ἦταν λουσμένη
σὲ μιὰ λαμπρὴ ἀστροφεγγιὰ

Οἱ ὧρες διάβαιναν
στ' ἄρματά τους ἀνεβασμένες
Οἱ ὧρες διάβαιναν...
κι' ἦσαν ὅλες πολὺ βιασμένες
Ξάφνου τότε κατὰ τὸ βράδυ,
ὅταν ξυπνάει ἡ φαντασία,
ξεπρόβγαλε μέσ' τὸ σκοτάδι
ἀρνὰ τοῦ δάσους ἡ ὀπτασία...
Τὸ χρυσοῦφαντο φόρεμά της
γι' αὐτὴν τὸ ὑφάναν μιὰ νύχτα [οἱ ἀράχνες.
Κι' ἀκόμα φοροῦσε γιὰ διάδημά [της
αὐτὸ ποὺ τὶς φτιάξαν τοῦ δάσους [οἱ πάχνες.
Ἀργὰ διαβαίνει
μὲ βῆμα ἐλαφρὸ
καὶ πίσω της σέρνει
ἕνα κόσμο παληό.
Αἰῶνες περάσαν, αἰῶνες σβυ- [στῆκαν
κι' ὅλα διαβῆκαν, κι' ὅλα χα- [θηκαν.
Μὰ ἡ Φθορὰ μάταια προσμένει
αὐτὴ τὴ νεράϊδα... Τῆς πῆγε χα- [μένη!
Ὁ χρόνος πάντα στὸ πέρασμά [του θὰ διατηρήση
Ὅ,τι ὡραῖο κι' ἀγνὸ στὴ διάβα [σου συναντήση.

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

Ὅλαι αἱ κομψαὶ κυρίαι τῶν Ἀθηνῶν ἀγοράζουν μόνον τὰ καλλυντικὰ

«Ράδιουμ»

τῶν ἰατρικῶν ἐργαστηρίων τῆς ἰατροῦ

ΧΡΥΣΟΥΛΑΣ ΙΩΚΕΙΜΙΔΟΥ

Οδηγίαι Δωρεὰν — ὁδὸς Καραγεώργη. Σερβίας 8 Τηλέφ. 21566.

Η ΠΟΥΔΡΑ "RADIUM,, ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ